

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.11.2013
COM(2013) 769 final

2013/0377 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 vad gäller det tekniska genomförandet av
Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Dohaändringen

Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog de 192 parterna i Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *konventionen*) en ändring av protokollet.¹ Genom denna ”Dohaändring” inrättas en andra åtagandeperiod enligt Kyotoprotokollet, vilken löper från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2020.

Enligt Dohaändringen åtar sig Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island att begränsa sina genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp under åren 2013–2020 till 80 % av sina basårsutsläpp (oftast 1990).² Åtagandet grundar sig på de utsläppsminskningsmål som fastställs i det klimat- och energipaket som antogs 2009, särskilt EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet.³ Vid beräkningen av åtagandet har hänsyn tagits till skillnaderna i räckvidd mellan Europeiska unionens lagstiftning och Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.⁴ Detta tillvägagångssätt är i linje med slutsatserna från rådets möte i mars 2012, där det angavs att Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamma åtagande bör baseras på klimat- och energipaketet, men också att enskilda medlemsstaters skyldigheter att åstadkomma utsläppsminskningar under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod ”inte ska överskrida deras skyldighet enligt EU:s lagstiftning”. Europeiska unionens och dess medlemsstaters skrivelse från april 2012 om deras åtagande för en andra åtagandeperiod byggde på detta tillvägagångssätt.⁵

Förutom Dohaändringen antogs vid klimatkonferensen i Doha ett antal beslut om tekniska frågor gällande genomförandet av de omfattande begränsningsåtaganden som anges i Dohaändringen. Det rör sig bland annat om beslut om redovisning och administration av Kyotoenheter under övergången från den första till den andra åtagandeperioden och för den andra åtagandeperioden (besluten 1/CMP.8 och 2/CMP.8).⁶ Ytterligare beslut som kompletterar genomförandepaketet håller på att utarbetas, och Europeiska unionen arbetar för att se till att dessa antas under klimatkonferensen i Warszawa i november 2013.

---

¹ Beslut 1/CMP.8, som antogs av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1.

² För den första åtagandeperioden var EU:s basår följande: när det gäller CO₂, CH₄ och N₂O har alla medlemsstater 1990 som basår, utom Bulgarien: 1988, Ungern: genomsnittet för perioden 1985–1987, Slovenien: 1986, Polen: 1988 och Rumänien: 1989. När det gäller fluorerade gaser har alla medlemsstater 1995 som basår, utom Österrike, Frankrike, Italien och Slovakien: 1990 och Rumänien: 1989.

³ Lagstiftning antagen den 23 april 2009, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6.2009.

⁴ Denna skillnad i räckvidd förklaras i detalj i arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar *Preparing the EU's Quantified Emission Limitation or Reduction Objective (QELRO) based on the EU Climate and Energy Package*, SWD (2012) 18 final, 13.2.2012.

⁵ Skrivelse från Danmark och Europeiska kommissionen på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av den 19 april 2012 *Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol*, FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

⁶ Fotnot 1 ovan.

Gemensamt fullgörande av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden

Enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet får parterna gemensamt fullgöra sina respektive åtaganden. Europeiska unionen och dess medlemsstater utnyttjade denna möjlighet när de ratificerade Kyotoprotokollet 2002 och genomförde den första åtagandeperioden⁷. Under förhandlingarna om Dohaändringen klargjorde Europeiska unionen och dess medlemsstater att de återigen avsåg att gemensamt fullgöra sina åtaganden för den andra åtagandeperioden, denna gång även tillsammans med Island.

Parter som enats om att gemensamt fullgöra sina åtaganden anses var och en ha fullgjort dessa åtaganden om deras gemensamma åtagande uppnås (baserat på deras sammanlagda växthusgasutsläpp under åtagandeperioden). Om det gemensamma åtagandet inte uppnås hålls dock varje part ansvarig för sin utsläppsnivå enligt parternas överenskommelse om gemensamt fullgörande. Kyotoprotokollet kräver därför att parterna i en överenskommelse om gemensamt fullgörande fastställer och, vid deponeringen av godtagandeinstrumenten, meddelar respektive utsläppsnivåer som tilldelats varje part i överenskommelsen om gemensamt fullgörande.

Villkoren för gemensamt fullgörande av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtagande fastställs i bilaga I till förslaget till rådets beslut om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta.⁸ Villkoren kommer också att återfinnas i det bilaterala avtalet med Island, avseende vilket kommissionen i juni 2013 föreslog rådet en rekommendation till ett förhandlingsmandat. När man enats om dessa villkor, bland annat respektive utsläppsnivåer, måste dessa anmälas till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) då Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island gemensamt deponerar sina godtagandeinstrument för Dohaändringen.

Redovisning av utsläpp efter 2012

Under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod kommer det existerande omfattande systemet för utsläppsredovisning att fortsätta och i viss mån förstärkas, för att säkerställa transparensen när det gäller parternas resultat och fullgörande av skyldigheter. Centralt i detta system är kravet att varje part med ett åtagande ska beräkna en tilldelad mängd. Denna tilldelade mängd motsvarar det antal ton som varje part har rätt att släppa ut under åtagandeperioden, uttryckt i koldioxidekvivalenter. Den tilldelade mängden utfärdas i form av tilldelade utsläppsenheter (AAU) i varje parts nationella register. Enligt den överenskommelse om gemensamt fullgörande som fastställs i bilaga II till förslaget till rådets beslut innebär detta att Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island var för sig ansvarar för att i sina nationella register utfärda AAU som motsvarar deras respektive tilldelade mängder.

Utöver AAU kommer de nationella registren också att innehålla och redovisa transaktioner av enheter till följd av användningen av Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. Det rör sig inte bara om AAU, utan också om certifierade utsläppsminskningar (CER) för projekt inom mekanismen för ren utveckling, utsläppsminskningensenheter (ERU) för projekt som bygger på gemensamt genomförande samt sänkkrediter (RMU) för upptag genom sänkor. Transaktioner i dessa enheter kommer att omfattas av internationella krav, t.ex. kriterierna för deltagande i

⁷ Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta, EGT L 130, 15.5.2002, s. 1.

⁸ COM(2013) 768 final.

de flexibla mekanismerna och bestämmelserna om reserven för åtagandeperioden (CPR). Genom dessa krav skapas skydd mot en parts överförsäljning av enheter där detta inte är motiverat av partens faktiska utsläppsminskningar. Dessutom kom man på klimatkonferensen i Doha överens om regler för övergången från den första till den andra åtagandeperioden, särskilt i fråga om överflyttning (sparande) av överskott av AAU från den första åtagandeperioden.

Även om de nyligen antagna Kyotoreglerna i princip inte påverkar EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet, bör samspelet mellan Kyotoprotokollets redovisningssystem och redovisningsreglerna i Europeiska unionens lagstiftning klargöras, och genomförandet av Kyotoprotokollets regler måste samordnas med EU-lagstiftningen. Dessutom förutsätter genomförandet av överenskommelsen om gemensamt fullgörande att ytterligare tekniska regler utarbetas.

Rättslig grund för det tekniska genomförandet i Europeiska unionen

Under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod (2008–2012) genomfördes internationellt överenskomna krav genom beslutet om en övervakningsmekanism⁹ och de registerförordningar som var tillämpliga under den andra fasen av EU:s utsläppshandelssystem (2008–2012).¹⁰ Det rörde sig om krav avseende redovisning av utsläpp och enheter, EU:s gemensamma fullgörande, den nödvändiga administrationen av enheter med avseende på åtaganden enligt Kyotoprotokollet och samspelet med processerna för administration av enheter inom EU:s utsläppshandelssystem. Registerförordningarna innehöll regler om redovisning och administration av enheter för genomförandet av EU:s utsläppshandel och av Kyotoprotokollets första åtagandeperiod. Den registerförordning som för närvarande är i kraft¹¹ innehåller enbart bestämmelser om administration av enheter i samband med genomförandet och den praktiska tillämpningen av fas tre av EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet. Den reglerar inte redovisningskrav för det tekniska genomförandet av protokollet efter 2012.

Genomförandet av Kyotoprotokollet efter 2012 förutsätter att det utarbetas en uppsättning tekniska genomföranderegler för Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island. Den nyligen antagna förordningen om en övervakningsmekanism¹² innehåller inte någon rättslig grund som gör det möjligt för kommissionen att utarbeta sådana regler för medlemsstaternas nationella register. Därför behövs denna ändring av förordningen om en övervakningsmekanism för att skapa den nödvändiga rättsliga grunden.

---

⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet, EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

¹⁰ Kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG, EUT L 386, 29.12.2004, s. 1, och kommissionens förordning (EU) nr 920/2010 av den 7 oktober 2010 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG, EUT L 270, 14.10.2010, s. 1.

¹¹ Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011, EUT L 122, 3.5.2013, s. 1.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG, EUT L 165, 18.6.2013, s. 13.

2. TEKNISKT GENOMFÖRANDE AV KYOTOPROTOKOLLET EFTER 2012

För att säkerställa det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet i Europeiska unionen efter 2012, möjliggöra ett effektivt gemensamt fullgörande av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden och säkerställa en anpassning till EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet, krävs regler för det tekniska genomförandet i Europeiska unionen. Dessa regler bör omfatta bland annat:

- Processer för administration av enheter, såsom transaktioner av Kyotoenheter (utfärdande, överföring, förvärv, annullering, återlösen, överflyttning, ersättning eller ändring av datum för när enheterna upphör att gälla) inom och mellan Europeiska unionens, medlemsstaternas och Islands nationella register.
- Redovisningsprocesser som rör övergången från den första till den andra åtagandeperioden, inbegripet överflyttningen av överskott av AAU, CER och ERU från den första till den andra åtagandeperioden.
- Inrättande och upprätthållande av en reserv av överskott från föregående period (PPSR) och en reserv för åtagandeperioden (CPR) för varje part i överenskommelsen om gemensamt fullgörande.
- En avgift eller ”del av förtjänsten” (”share of proceeds”) tillämpad på utfärdandet av ERU och den första internationella överföringen av AAU under den andra åtagandeperioden.

Detta förslag till Europaparlamentets och rådets förordning skapar grunden för genomförandet av dessa tekniska frågor i Europeiska unionen genom antagandet av rättsakter.

Processer för administration av enheter

De delegerade akter som avses i det här förslaget krävs för att se till att alla transaktioner när det gäller Kyotoenheter i Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands nationella register är förenliga med det gemensamma fullgörandet av deras åtaganden. Transaktionerna omfattar utfärdande, överföring, förvärv, annullering, överflyttning, ersättning, ändring av datum för när enheterna upphör att gälla och återlösen. Det är också nödvändigt att säkerställa ett effektivt genomförande av de processer för administration av enheter som fastställts för redovisningen av utsläpp och enheter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet. Överenskommelsen om gemensamt fullgörande för den andra åtagandeperioden kommer att kräva att Kyotoprotokollets genomföranderegler i Europeiska unionen specificeras ytterligare.

Dessutom möjliggör både EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet att ett begränsat antal Kyotoenheter används för fullgörande av de skyldigheter som fastställs i EU-lagstiftningen. Det är viktigt att det tekniska genomförandet av Kyotoreglerna i Europeiska unionen möjliggör den fulla flexibilitet som fastställs i unionslagstiftningen, så att dessa enheter kan användas av verksamhetsutövare i enlighet med bestämmelserna om EU:s utsläppshandel och av medlemsstaterna i samband med deras skyldigheter enligt ansvarsfördelningsbeslutet. Det är också viktigt att det tekniska genomförandet bygger på solida redovisningsmetoder som är relevanta för anpassningen av Kyotoprotokollets genomförandebestämmelser till EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet. Det måste bland annat säkerställas att en Kyotoenhet utfärdas eller återlöses för varje EU-enhet som skapas eller som används för fullgörande.

Dessutom krävs de delegerade akter som avses i det här förslaget för en effektiv reglering av återlösen av enheter efter 2012. Fullgörandet av det gemensamma åtagandet avgörs av Europeiska unionens, varje medlemsstats och Islands återlösen av enheter med hänsyn till

respektive utsläppsnivåer. Ett samstämigt förfarande för unionens, medlemsstaternas och Islands återlösen av enheter och en tydlig identifiering av de enheter som återlöses av varje enskild part säkerställer att ett fullgörande enligt unionslagstiftningen går hand i hand med ett fullgörande enligt Kyotoprotokollet. Dessutom krävs en sådan process för att garantera integriteten i redovisningen inom EU:s utsläppshandel. Förutsatt att de verksamhetsutövare som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem uppfyller systemets skyldigheter, kommer det inte att finnas något behov av att förvärva ytterligare Kyotoenheter för att täcka dessa utsläpp för att Kyotoprotokollets redovisningskrav för den andra åtagandeperioden ska uppfyllas. Därför kommer de delegerade akterna i det här förslaget att garantera att utsläpp som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem under perioden 1 januari 2013–31 december 2020 motsvarar den senare återlösen av enheter som är giltiga under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. I själva verket kommer de att garantera att en Kyotoenhet som gäller för den andra åtagandeperioden återlöses för varje enhet som har överlämnats inom EU:s utsläppshandelssystem för utsläpp från källor i bilaga A till Kyotoprotokollet. På samma sätt kommer det också att fastställas att Kyotoenheter som gäller för den andra åtagandeperioden återlöses mot utsläpp och upptag i medlemsstaterna och Island inom de sektorer som inte omfattas av utsläppshandeln, i den utsträckning som dessa gaser, källor och sänkor omfattas av protokollet.

Redovisningsprocesser för övergången från den första till den andra åtagandeperioden

I beslut 13/CMP.1, som innehåller Kyotoprotokollets centrala redovisningsregler¹³, fastställs bestämmelser som gör det möjligt för parterna att flytta över ERU, CER och AAU till nästa åtagandeperiod, efter det att alla parternas fullgörande har bedömts. Enligt detta beslut får ERU och CER flyttas över upp till en gräns som motsvarar 2,5 % av en parts tilldelade mängd. Sänkkrediter (RMU), tillfälliga certifierade utsläppsminskningar (tCER), långsiktiga certifierade utsläppsminskningar (ICER) och ERU som omvandlats från RMU kan inte flyttas över. Beslut 1/CMP.8 bekräftar tillämpningen av dessa regler efter 2012 och lägger till kravet att överflyttade AAU måste överföras till partens reserv av överskott från föregående period (PPSR).

Procentgränsen för överflyttning av CER och ERU tillämpas på grundval av tilldelad mängd, och CER och ERU som är giltiga för den första åtagandeperioden och som används för fullgörande under fas tre av EU:s utsläppshandelssystem (2013–2020) hålls i unionsregistret. Därför är det mycket viktigt att den gräns som gäller Europeiska unionen och dess medlemsstater tillämpas på ett sådant sätt att sådana enheter kan överflyttas för senare återlösen. När det gäller EU:s utsläppshandel måste konton öppnas och upprätthållas inte bara av parterna utan också av privata enheter. I den utsträckning som innehaven på kontona omfattar CER och ERU är det viktigt att det införs konsekventa regler som möjliggör ett optimalt genomförande av bestämmelserna om överflyttning. AAU motsvarande utsläppsenheter som sparats från den andra till den tredje fasen av EU:s utsläppshandelssystem hålls också i unionsregistret. De delegerade akterna måste därför också innehålla regler för tillämpningen av överflyttningsregler för AAU för att säkerställa att genomförandet av Kyotoprotokollets redovisningssystem anpassas till systemen inom EU:s utsläppshandel och ansvarsfördelningsbeslutet.

Inrättande och upprätthållande av reserver (CPR och PPSR) för varje part i överenskommelsen om gemensamt fullgörande

I de delegerade akterna i detta förslag måste man också precisera hanteringen av en reserv för åtagandeperioden (CPR) i Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands nationella

¹³ Beslut 13/CMP/1 om metoder för redovisning av tilldelade mängder enligt artikel 7.4 i Kyotoprotokollet, i: FCCC/KP/CMP/2005/8/Add.2.

register. Det internationella kravet på att inrätta och upprätthålla en CPR ingår i varje parts ansvar för att administrera och redovisa sin tilldelade mängd. Enligt internationella beslut motsvarar CPR antingen 90 % av en parts ursprungliga tilldelade mängd eller 100 % av partens senast granskade inventering multiplicerat med 8, beroende på vilket som är minst. CPR gäller för varje part i överenskommelsen om gemensamt fullgörande individuellt. Eftersom den mängd som tilldelats medlemsstaterna och Island endast avser sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandel och den mängd som tilldelats unionen avser sektorer som omfattas av systemet, måste det i de delegerade akterna enligt det här förslaget fastställas en enhetlig metod för korrekt beräkning och transparent rapportering av CPR i Europeiska unionen, dess medlemsstater respektive Island.

Enligt beslut 1/CMP.8 måste varje part öppna ett PPSR-konto (reserv av överskott från föregående period) i det nationella registret och fastställa regler för denna reserv enligt följande: enheter får överföras mellan PPSR-konton; varje part kan återlösa enheterna i sin egen PPSR upp till den nivå vid vilken utsläpp under den andra åtagandeperioden överskrider den tilldelade mängden; en part kan förvärva enheter upp till 2 % av sin tilldelade mängd under föregående åtagandeperiod från en annan parts PPSR. Europeiska unionen, dess medlemsstater och Island ansvarar var för sig för att inrätta och upprätthålla en PPSR i enlighet med internationellt överenskomna regler och villkoren för gemensamt fullgörande. Det är nödvändigt att fastställa omfattningen av varje PPSR i enlighet med de utsläppsnivåer som anges i bilaga I till förslaget till rådets beslut. Det är också nödvändigt att fastställa gemensamma regler för ingående balans¹⁴ liksom för användning och förvärv av enheter i Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands PPSR.

Avgift tillämpad på AAU och ERU

Enligt beslut 1/CMP.8 omfattas den första internationella överföringen av AAU och utfärdandet av ERU av en avgift på 2 % ("del av förtjänsten", "share of proceeds"). Om avgiften avser utfärdandet av ERU kommer detta att omfattas av respektive medlemsstat och Islands ansvar. I den mån som AAU-saldon måste användas för att en giltig Kyotoenhet ska kunna återlösas för varje enhet som används för fullgörande av ansvarsfördelningsbeslutet, måste de delegerade akterna i det här förslaget säkerställa att redovisningen när det gäller tillämpningen av avgiften anpassas till kraven i Europeiska unionens lagstiftning.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Det här förslaget ändrar den rättsliga grund som återfinns i förordningen om en övervakningsmekanism och ger kommissionen möjlighet att i EU-lagstiftningen införa icke-lagstiftningsakter med regler om icke-väsentliga aspekter när det gäller redovisning av Kyotoenheter efter 2012. De väsentliga aspekterna när det gäller Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden, deras genomförande och det gemensamma fullgörandet fastställs i ett antal rättsliga instrument, bland annat det separata förslaget till rådets beslut. De kommer också att behandlas i det bilaterala avtalet med Island och ingår i Dohaändringen och åtföljande beslut från partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, samt förordningen om en övervakningsmekanism och de delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med denna.

---

¹⁴ Den ingående balansen för Europeiska unionens PPSR, som ska föras upp i unionsregistret, kommer främst att bestå av AAU som hålls i unionsregistret i enlighet med artikel 56 i förordning 920/2010/EG och som utgör EU:s utsläppsrätter som sparats i enlighet med artikel 57 i förordning 920/2010/EG. Den ingående balansen i medlemsstaternas och Islands PPSR kommer att bestå av överflyttade AAU i varje nationellt register.

Enligt de tidigare registerförordningarna antogs sådana regler enligt förfarandet med en föreskrivande kommitté med kontroll. De baserades på en rättslig grund i beslutet om en övervakningsmekanism. Artiklarna 3.3 och 6.1 i beslutet om en övervakningsmekanism innehöll den rättsliga grunden, som möjliggjorde genomförandet av tekniska frågor rörande administrationen av enheter under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod genom antagandet av registerförordningarna. Där angavs bland annat att det måste antas genomförandebestämmelser via kommittéförfarandet när det gäller rapporterna om uppgifter från det nationella registret om utfärdande, förvärv, innehav, överföring, annullering, återlösen och överflyttning av AAU, RMU, ERU och CER under det föregående året. Där föreskrevs också antagandet av kommittébestämmelser när gäller kravet på gemenskapen och dess medlemsstater att ”upprätta och underhålla register för att säkerställa en tillförlitlig redovisning av utfärdande, innehav, överföring, förvärv, annullering och återlösen av utsläppsrätter (AAU), sänkkrediter (RMU), utsläppsreduktionsenheter (ERU) och certifierade utsläppsminskningar (CER) samt överflyttning av utsläppsrätter, utsläppsreduktionsenheter och certifierade utsläppsminskningar”.

Beslutet om en övervakningsmekanism har upphävts och ersatts av förordningen om en övervakningsmekanism, som trädde i kraft den 8 juli 2013. I artikel 10 (Upprättande och förande av register) i förordningen om en övervakningsmekanism hänvisas till registersystemet, som möjliggör det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet med avseende på administrationen av enheter i nationella register. Förordningen innehåller de viktigaste delarna av det internationella kravet att unionen och dess medlemsstater ska ”upprätta och upprätthålla register så att de på ett korrekt sätt kan redovisa utfärdande, innehav, överföring, förvärv, annullering, återlösen, överflyttning och i förekommande fall ersättning av AAU, RMU, ERU, CER, tCER och ICER, eller ändring av datumet för när dessa upphör att gälla”. Artikel 10.4 innehåller också den rättsliga grunden för antagandet av en delegerad akt som genomför de icke-väsentliga delarna av det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet med avseende på hanteringen av enheter i de nationella registren. Den artikeln ersätter artikel 6.1 i beslutet om en övervakningsmekanism. Artikel 6.1 i beslutet var dock tillämpligt på alla frågor som rör administrationen av enheter i gemenskapens och dess medlemsstaters register, medan denna bestämmelse har fått ett snävare tillämpningsområde i förordningen om en övervakningsmekanism. Den rättsliga grunden för antagandet av delegerade akter är nu endast tillämplig på ”upprättandet” (i stället för upprättandet *och underhållet*) av unionens register (i stället för unionens *och medlemsstaternas* register).

I syfte att inrätta ett effektivt registersystem som genomför de nya kraven för administration av enheter under Kyotoprotokollets andra åtagandeperioden, är det därför lämpligt att ändra artikel 10 i förordningen om en övervakningsmekanism. Dess tillämpningsområde måste utvidgas till att omfatta alla tekniska genomförandefrågor i samband med administrationen av enheter i nationella register i enlighet med Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

Med tanke på innehållet i de bestämmelser som måste antas i de rättsakter som avses i det här förslaget i enlighet med ovanstående, måste dessa rättsakter också antas som delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, på samma sätt som redan föreskrivs i artikel 10.4 i förordningen om övervakningsmekanism.

En delegerad akt kompletterar de viktigaste reglerna genom att innehållet specificeras och regleringen blir mer detaljerad. En sådan akt skiljer sig från en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget, som möjliggör enhetliga villkor för genomförande av unionslagstiftningen i medlemsstaterna. Såsom framgår ovan härrör de redovisningskrav som ska genomföras efter 2012 inte bara från EU-lagstiftningen, utan de baseras till stor del på internationellt överenskomna regler. De genomförs inte heller av medlemsstaterna på egen

hand, utan gäller även för Europeiska unionen, vilket medför en skyldighet för EU-institutionerna. I enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget kommer de delegerade akterna enligt detta förslag inte att harmonisera genomförandet av befintliga grundläggande regler, utan i stället fastställa ytterligare specifika tekniska detaljer för genomförandet av Kyotoprotokollet efter 2012.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 vad gäller det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁶,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Rådet har antagit beslut [...] om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta.¹⁷ Genom beslutet ingås, på unionens vägnar, Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (nedan kallad *UNFCCC*) som inrättar en andra åtagandeperiod och det fastställs villkor för gemensamt fullgörande av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden i enlighet med artikel 4 i Kyotoprotokollet.
- (2) Ingåendet av Dohaändringen, genomförandet av åtföljande beslut från partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, liksom villkoren för unionens, dess medlemsstaters och Islands gemensamma fullgörande förutsätter att det upprättas regler för att säkerställa det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet i unionen efter 2012, för ett möjliggöra ett effektivt gemensamt fullgörande av Europeiska unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden och säkerställa en anpassning till EU:s utsläppshandelssystem, som inrättats genom Europaparlamentets

---

¹⁵ EUT C , , s . .

¹⁶ EUT C , , s . .

¹⁷ EUT L , , s . .

och rådet direktiv 2003/87/EG¹⁸ och Europaparlamentets och rådets beslut 406/2009/EG¹⁹.

- (3) Under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod genomfördes de internationellt överenskomna kraven för redovisning och administration av utsläpp och enheter liksom unionens och dess medlemsstaters gemensamma fullgörande enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG²⁰ och de så kallade registerförordningarna²¹. De tidigare registerförordningarna har ersatts av kommissionens förordning (EU) nr 389/2013²², som nu innehåller bestämmelser för administration av enheter i samband med genomförandet och den praktiska tillämpningen av EU:s utsläppshandelssystem och beslut 406/2009/EG.²³ Europaparlamentets och rådets nyligen antagna förordning (EU) nr 525/2013²⁴ innehåller inte längre den nödvändiga rättsliga grunden för antagandet av delegerad lagstiftning för att genomföra reglerna för den andra åtagandeperioden.
- (4) Unionens tilldelade mängd för den andra åtagandeperioden avser utsläpp av växthusgaser från källor som ingår i EU:s utsläppshandelssystem i den mån som dessa omfattas av Kyotoprotokollet, medan medlemsstaternas och Islands respektive tilldelade mängder avser alla andra utsläpp av växthusgaser från källor och upptag genom sänkor som omfattas av Kyotoprotokollet.
- (5) Genom beslut 1/CMP.8²⁵ ändras reglerna för fastställande av rätten att delta i de flexibla mekanismerna enligt Kyotoprotokollet. I beslutet fastställs också begränsningar för enheter som överflyttats från den första till den andra åtagandeperioden, bland annat kravet att varje part ska upprätta en reserv av överskott från föregående period (PPSR). Dessutom fastställs i det beslutet att en avgift (del av förtjänsten, ”share of proceeds”) på 2 % ska tas ut för den första internationella överföringen av tilldelade utsläppsenheter (AAU) och utfärdandet av

---

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6.2009.

²⁰ Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet, EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

²¹ Kommissionens förordning (EG) nr 2216/2004 av den 21 december 2004 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG, EUT L 386, 29.12.2004, s. 1, och kommissionens förordning (EU) nr 920/2010 av den 7 oktober 2010 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG, EUT L 270, 14.10.2010, s. 1.

²² Kommissionens förordning (EU) nr 389/2013 av den 2 maj 2013 om upprättande av ett unionsregister i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG och nr 406/2009/EG samt om upphävande av kommissionens förordningar (EU) nr 920/2010 och (EU) nr 1193/2011, EUT L 122, 3.5.2013, s. 1.

²³ Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG, EUT L 165, 18.6.2013, s. 13.

²⁵ Beslut 1/CMP.8, som antogs av partskonferensen i dess funktion som Kyotoprotokollets partsmöte, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1.

utsläppsminskningenheter (ERU) för projekt som bygger på gemensamt genomförande, omedelbart efter att AAU eller sänkkrediter (RMU) som tidigare innehades av parterna omvandlats till ERU. Ytterligare regler för genomförandet av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod håller för närvarande på att förhandlas fram.

- (6) För att samstämmiga regler ska kunna fastställas för att garantera det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet i Europeiska unionen efter 2012, möjliggöra ett effektivt gemensamt fullgörande av unionens, dess medlemsstaters och Islands åtaganden och säkerställa en anpassning till EU:s utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet, bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att de är förenliga med internationellt överenskomna redovisningskrav, villkoren för gemensamt fullgörande i beslut [...] och annan tillämplig unionslagstiftning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 525/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till som leden 13a och 13b:
”13a. reserv för åtagandeperioden (CPR): den reserv som upprättats enligt bilagan till beslut 11/CMP.1 eller andra relevanta beslut från organ som avses i UNFCCC eller Kyotoprotokollet,
13b. reserv av överskott från föregående period (PPSR): den reserv som upprättats enligt beslut 1/CMP.8 eller andra relevanta beslut från organ som avses i UNFCCC eller Kyotoprotokollet,”
2. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
I artikel 10.1 ska följande stycke läggas till:
”Unionen och medlemsstaterna ska, i sina register, redovisa överföringen av enheter som krävs enligt Kyotoprotokollet, beslut 1/CMP.8 eller andra relevanta beslut från organ som avses i UNFCCC eller Kyotoprotokollet som en del av förtjänsten (”share of proceeds”), efter utfärdandet av ERU och vid den första internationella överföringen av AAU.”
I artikel 10 ska följande punkt läggas till som punkt 5:
”5. Kommissionen ska också ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25 för att, med hjälp av unionens och medlemsstaternas register, säkerställa det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet, möjliggöra ett effektivt gemensamt fullgörande av unionens, medlemsstaternas och Islands åtaganden och säkerställa en anpassning till direktiv 2003/87/EG och beslut 406/2009/EG, bland annat
(a) processer för administration av enheter, såsom transaktioner av AAU, CER (inbegripet ICER och tCER), ERU och RMU (utfärdande, överföring, förvärv, annullering, återlösen, överflyttning, ersättning eller ändring av datum för när dessa upphör att gälla) inom och mellan unionens, medlemsstaternas och Islands nationella register,

- (b) redovisningsprocesser för övergången från den första till den andra åtagandeperioden, inbegripet överflyttningen av överskott av AAU, CER och ERU från den första till den andra åtagandeperioden,
- (c) inrättande och upprätthållande av en reserv av överskott från föregående period och en reserv för åtagandeperioden för unionen och medlemsstaterna,
- (d) redovisningen av delen av förtjänsten ("share of proceeds") enligt punkt 1.

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket ska den säkerställa ett konsekvent genomförande av internationellt överenskomna redovisningskrav, optimera transparensen och garantera att unionens och medlemsstaternas redovisning av Kyotoenheter är korrekt, och samtidigt minimera den administrativa bördan och kostnaderna."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande